

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dionysio. 216.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Dionysio. 216.

Quoniam ex me per literas sciscitatus es, quidnam illud sibi velit, Non enim est potestas nisi à Deo, ac dixisti, Quid igitur omnifne, qui imperium gerit, à Deo institutus est? hoc dixerim, te mihi videri (ac velim ne mihi succēseas: nihil enim futile dicam) aut Apostolicas voces minimè legisse, aut certè non animaduertisse atque intellexisse. Neque enim dixit Paulus, Nō est p̄fectus nisi à Deo: verum de re ipsa differit, his verbis vtens, Non enim est potestas nisi à Deo. Nā quōd inter homines imperia & magistratus sint, atque alij imperēt, alij pareant: ac nō temerario & ceco imperu omnia ferantur, populis videlicet, fluctuū instar huc atq; illuc sese agitātib⁹, hoc à diuina sapientia proficisci ait. Quoniā enim qui dignitate pares sunt, bellum plerūque excitare solēt, idcirco populare imperium minimè esse permisit, sed regnū. Ac post illud multa alia imperia effecit. Quænam tandem, inquis? P̄fecti ac subditi, viri & vxoris, patris & filij, senis & iuuenis, heri & seru⁹, magistri & discipuli. Quin in brutis etiam animantibus idem perspicere liceat. Atque hoc apes comprobant, quæ Regis imperio subsunt, & græces, & syluestrium pecudum greges. Quōd si mare quoque consideres, ne id quidem huiusce disciplinæ experts esse comperietur. Multa enim illic piscium genera sub vnus piscis principatu ac velut imperio militari censentur. Vnde etiam longas peregrinationes suscipit. Siquidem vbique molestissima res est sublatio principatus, confusionisq; ac perturbationis causa. Quo etiam fit, vt ne in corpore quidem, quod vnum est, pari dignitate omnia sint, verum ex mēbris alia p̄sint, alia subsint. Quocirca rem ipsam, potestatem inquam, hoc est imperium & regnum à Deo formatum atque institutum esse profitendū est, vt ne ornatus in statum inornatum degeneret. Quōd si quis impius ac sacrilegus in illud irruerit, haudquaquam scilicet hunc à Deo creatum ac designatum esse

Διονυσίου. σιγ

Επειδὴ γέγραφαί τι ἔστιν. ἔ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεῶν, καὶ ἐφ' ἡμῶν, πᾶς ἀρχὴ ὑπὸ θεοῦ χειροτόνηται, φησάμεν, ὅτι δοκεῖ μοι, καὶ μοι μηδὲν ὀργισθῆναι. Ἔδεν γὰρ φιλίππον ἐρωτῶν, ἢ μὴ ἀνεγνώσκων τὰς ἀποστολικὰς ρήσεις, ἢ μὴ νεπονηκέναι. ὁ γὰρ Παῦλος οὕτως εἶπεν. ἔ γάρ ἔστιν ἀρχὴ εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ. ἀλλὰ περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀσφαλῆστα λέγων. ἔ γάρ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ. τὸ γὰρ εἶναι ἀρχὴς ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὸ εἶναι ἀρχὴν, τοὺς δ' ἀρχεῖσθαι, καὶ μὴ ἀπλῶς, μὴ δ' ἀνιδίω ἀπαντὰ φέρεσθαι, ὡς περὶ κυμάτων τῆδε καὶ κείσε τῆς δὴμων πειραγμένων, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἔργον εἶναι φησὶν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ ὁμότιμον οἶδε πολλὰς πολέμους ἀναρρίπτειν, οὕτως ἀφ' ἡμῶν δημοκρατίας εἶναι, ἀλλὰ βασιλείας. εἶτα μετὰ ταῦτα πολλὰς ἐποίησε τὰς ἀρχάς, ποίας φησὶν. ἀρχιστοὺς καὶ ἀρχιερεῖς, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πατρῶν καὶ παιδῶν, ἀρεσβύτων, καὶ νέων, δεσποτῶν, καὶ δούλων. διδασκάλων, καὶ φοιτητῶν. καὶ τοῖς ἀλόγοις δὲ ζώοις τὸ πᾶσι πλησίον ἰσότητος εἶναι, καὶ τὰ τ' ἐγκύβηται αἱ μέλισσαι ὑπὸ βασιλείᾳ τῆς ἡμέρας, καὶ αἱ γέγραφοι, καὶ αἱ ἀγέλαι τῆς ἀρχῆς ἀρεσβύτων. εἰ δὲ ἔτι τῶν θαλάσσιων σκοποῖν, ἔδ' αὐτῆ τῶν ἐρημῶν εὐρεθήσεται τῆς εὐταξίας, πολλὰ γὰρ καὶ κεί τῆς γενῆς ὑφ' ἐπιτάξεσθαι τῆς ἰσότητος ἔπραττηγέται. διὸ ἔτι μακρὰς ἀποδημίας πέλλεται. ἔ γὰρ πικρῶν ἢ ἀναρχίας ἀρχαλεῶτατον, καὶ συγχύσεως ἢ ἀκοσμίας ἀίπων. διὸ ἔτι τῶν σῶματι ἐνὶ ὄντι ἔπαντα ὁμίημα, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀρχεῖ τῆς μελῶν, τὰ δὲ ἀρχεῖται. αὐτὸ δὲ οὐδὲ τὸ ἀρχεῖται τὴν ἐξουσίαν φημι. τῆς τῆς ἀρχῆς, ἢ τὴν βασιλείαν ὑπὸ τῆς θεοῦ τετυπωσθαι λέγειν θέμις, ἵνα μὴ ὁ κόσμος εἰς ἀκομίαν ἐμπέσῃ. εἰ δὲ τις ἀλίστη

ἀλλήλους ὁμοθυμῶν εἰς ταύτην ἐστὶ
κώμασεν, ἔδῃπου τὸτον παρὰ θεοῦ
κεχειροτονησάτω φαμὸν, ἀλλὰ συγκε-
χωρησάτω, ἢ ὡς τὸ πᾶσαν τὴν οἰκίαν
πονησίαν ὡσπερ ὁ φαραὼ ἐξεμέσατο, ἢ
οὔτως δίκην δοῦσαι τὴν ἐσχάτην, ἢ
ὡς τὸ σωφρονίσαι τοὺς ἀμύπητος
δεομένους, ὡσπερ ὁ βαβυλώνιος τοὺς
Ἰσραηλῆας.

Ἡσαΐα. σιζ.

Δίκην ὡς πῶς κελεύσας ἀξίως ὡς
σεῖπω, τὰ θνητῶν πράγματα ἐπο-
πέυει, πμωρὸς τῶν ἀδικῶν πράξον-
των, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνεπιτόπουτα τὰ
τῆδε. τὸ τοῦ οὐδοῦ γιούς, φεῦγε τὸ ἀδι-
κῆν, ἵνα καὶ τὴν πμωρίαν ἀφύγῃς.

Ἐρμολόγιος Ἐπισκόπος. σιζ.

Ἐπειδὴ γέγραπται, ὡς εὐ παιδὶ πάν-
τα πρόπον ἐπίων σε, καὶ ἔπει τῆς ἐμαυ-
τῶ γλώττης ἔπι τὰς σὰς ἀκοὰς, ἀφ᾽
διδασκαλίας ἀξιαφῆρηλον μετεχέλευον
ἀνεπιπέλλω, ὅτι εἶπ ἔπιπέλλεται
παρ᾽ ἡμῶν δεξιῶν, τοῦτο τῆς ἀνοθεῖ
εἶναι νόμιζε χείματος, τῆς καὶ ἰδιότητος
σοφιστικῆς.

Ἐρμίνος Ἐπίσκοπος. σιθ.

Νυνὶ μάλλον ὅτε ἄρχης ἐπέβη,
ἀοιδίμος ἀν γένοιο καὶ ζηλωτὸς, εἰ τὸς
ἀδικήσαντας μὴ ἀμύνη, ἀλλὰ καὶ νῦν
μάλιστα πάντων τῶν λυπηρῶν λήθει
ποιήσῃ, ὅτε μάλιστα τὸ δύνασθαι σε
αὐτὸς πμωρῆσαι παρέχει ἢ τῆς ἄρ-
χῆς ἐξέστια.

Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος. σκ.

Ὅτι πείρα τὴν φήμην ὑποβαί-
ων, καὶ κρείττων ἀκοῆς εἰς θεῶν ἐρχό-
μενος, ἔπος εἰκότως, καὶ ἐγκωμίων
κρείττων ἔστιν, ἐλέγχων τῶν λόγους, ὡς
τῆς ἐαυτῆς ἀξίας καταδεετέρας. ἀλλ᾽
ἔπειδὴ εἰ καὶ ἠπῶνται οἱ λόγοι, καὶ

dicimus, verum permiffum esse: quo nimi-
rum aut Pharaonis in modum improbi-
tatem omnem suam euomat, atque ita ex-
tremo supplicio excrucietur, aut eos, qui
crudelitate opus habent, ad meliorem mē-
tem renocet, quemadmodum Rex Ba-
bylonis Iudæos.

Esaiæ. 217.

Vis numinis vltrix (ὁ quonam te nomi-
ne dignè appellem!) mortalium res inspe-
ctat, eos qui scelerati aliquid admittunt,
puniens. Nec res humanæ eo statu sunt, vt
nemo eas curet ac moderetur. Hoc igitur
cùm cognitum & exploratum habeas, in-
iustitiam fuge, vt pœnâ quoque fugias.

Hermogeni Episcopo. 218.

Quoniam scripsisti me, vt par est, omni-
ratione te pascere, atque à lingua mea in
tuas aures per doctrinam commemoratio-
ne dignam deriuo, illud rescribo, quòd si-
quid commodi atque eruditi à me scribi-
tur, hoc diuinæ ac cælestis gratiæ esse exi-
stimare debes, quæ rudes etiam & impè-
ritos sapientes efficit.

Hermينو Comiti. 219.

Nunc cùm ad imperium euectus es, ma-
iorem tibi nominis celebritatem atque
admirationem comparabis, si eos, à qui-
bus iniuria affectus es, minimè vlciscaris:
ac nunc maximè omnes molestias obli-
uioni mandes, cùm maximè ipsos vlciscē-
di potestati imperij licentia tibi præbuit.

Heraclidi Episcopo. 220.

Qui experimento famam superat, cu-
iusque aspectus & præsentia rumorem an-
tecellit, hic demum meritò laudes etiam
vincit, sermones coarguens, vt dignitate
sua inferiores. Verum quoniam, & si ser-
mones vincuntur, mentem tamen victo-